

Från återförsäljare till tillverkare

Varför ditt varumärke på batteriet gör ansvaret till ditt

Du köper in en produkt från en fabrik i Asien, sätter din logotyp på den och säljer den vidare. Leverantören har skickat med ett CE-intyg, ett testprotokoll och en varm försäkran om att allt är i sin ordning. Du är ju bara återförsäljare – eller hur?

Tyvärr inte, raring. I det ögonblick ditt namn hamnar på batteriet ser EU dig som tillverkaren. Med allt vad det innebär. Och "allt" är en hel del mer än du tror.

Här är de tre sakerna du som importör måste förstå innan nästa container lämnar hamnen.

1. Märkesfällan: leverantörens intyg är inte ditt

Den vanligaste, och dyraste, missuppfattningen vi möter är att regelefterlevnad är leverantörens problem. De tillverkade ju produkten. De certifierade den. De skrev under papperen.

Juridiskt håller det inte. EU-domstolen slog 2022 fast (*Fennia mot Philips*) att enbart det faktum att ditt namn eller varumärke sitter på en produkt gör dig till tillverkare i lagens mening – även om någon annan byggt den, och även om den faktiska tillverkaren står tryckt bredvid. En kaffemaskin märkt Philips fattade eld; att Saeco faktiskt tillverkat den hjälpte inte Philips det minsta.

Det betyder att din leverantörs CE-intyg beskriver *deras* produkt och *deras* ansvar. När du sätter ditt namn på batteriet placerar du i praktiken en ny produkt på marknaden. Leverantörens dokument är referensmaterial och inte din certifiering.

Så fixar du det: Begär hela det tekniska underlaget redan innan inköpsordern, inte bara ett certifikat. Upprätta din *egen* tekniska fil och skriv under din *egen* försäkran om överensstämmelse. Och skriv in i avtalet att leverantören måste meddela dig varje ändring av cell, BMS eller material för annars säljer du en produkt din dokumentation inte längre beskriver.

2. Det personliga ansvaret: det är inte bolaget som ställs inför rätta

Böter och återkallelser är obehagliga men hanterbara. Det som gör batteriansvar till en helt annan kategori är att ansvaret kan bli *personligt*.

I Tyskland, EU:s strängaste och mest aktiva jurisdiktion på området, kan enskilda chefer åtalas för vållande till kroppsskada eller dödsfall när en oaktsam säkerhetsbrist orsakar skada. Principen, fastlagd redan i den klassiska Lederspray-domen, är obekvämt enkel: ledningen är inte bara skyldig att följa reglerna, utan att bygga ett system som *fångar upp* problemen. Och i USA dömdes 2025 två chefer på importören Gree till över tre års federalt fängelse för att ha låtit bli att rapportera en känd brandrisk.

Den juridiska frågan är sällan “visste du?”. Den är “borde du ha vetat, med tanke på din roll?”. “Vi hade ingen aning” är inget försvar om du aldrig testade, aldrig följde upp och inte kan visa vilka kontroller du gjort.

Så fixar du det: Bestäm *i förväg* vem som tar emot en incidentrapport, vem som bedömer risken och vem som larmar myndigheterna innan klockan börjar ticka. Och dokumentera de kontroller du gör, löpande. En teknisk fil som visar att du tog ditt ansvar på allvar är ditt bästa skydd den dag någon frågar.

3. Snuttefilten som inte håller: “men vi är ju täckta”

Tre meningar vi hör ofta, och som alla tre är fallor:

- **“Vi säljer på Amazon, så vi är skyddade.”** Plattformer absorberar inte producentansvar. Sedan augusti 2025 måste de visserligen kontrollera din producentregistrering innan din annons får ligga uppe men det flyttar inget ansvar från dig till dem. Plattformen är grindvakt, inte försäkringsbolag.
- **“Vi registrerade oss i Tyskland, det täcker EU.”** Det finns inget gemensamt EU-nummer för batterier. Tysk registrering gäller i Tyskland. Säljer du också i Sverige, Frankrike och Nederländerna behöver du registrera dig i varje land för sig.
- **“Distributören sköter det.”** Bara om ett avtal uttryckligen säger det *och* rätt part kan visa aktiv registrering. Annars är ni båda exponerade.

Så fixar du det: Kartlägg var du faktiskt säljer och registrera dig som producent på varje marknad *innan* första försäljningen. I Sverige sker det hos Naturvårdsverket, och de flesta bolag ansluter sig till en producentansvarsorganisation som EI-kretsen eller Batterikretsen för att slippa bygga eget insamlingsystem.

Sammanfattning

Det här handlar inte om att skrämmas, det handlar om att veta var ansvaret faktiskt landar, så att du kan möta det med öppna ögon i stället för att upptäcka det när en container fastnar i tullen eller en åklagare hör av sig. Den goda nyheten: allt det här är fullt hanterbart. Det kräver bara att rätt saker görs i rätt ordning, av någon som redan läst alla de tröttsamma dokumenten åt dig.

Är ditt varumärke redo att stå för det det redan lovat?

Om du är osäker kontakta oss på: crew@georgiamolly.com eller varför inte slå en pling på 08-650 64 40.